

بررسی اثر نمکپاشی در جاده برفگیر بر ترکیب و تنوع گیاهی (مطالعه موردی: جاده کوهستانی گدار کفنوئیه بافت- بام کویر ایران)

صدیقه محمدی^{۱*}، فاطمه پناهی^۲

۱. استادیار، گروه اکولوژی، پژوهشگاه علوم و تکنولوژی پیشرفته و علوم محیطی، دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته، کرمان

۲. استادیار، گروه علوم مهندسی بیابان، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، دانشگاه کاشان

(تاریخ دریافت ۱۳۹۵/۰۹/۲۰؛ تاریخ تصویب ۱۳۹۵/۱۲/۲۵)

چکیده

استفاده از نمک به عنوان پایینآورنده نقطه انجماد آب در سطح جاده‌های مناطق کوهستانی کشور استفاده طولانی و گستردۀ دارد. این پژوهش با هدف تعیین اثر نمکپاشی جاده بر درصد ترکیب گونه‌ای، شاخص‌های تنوع و غنای گونه‌ای اکوسیستم مرتعی مجاور جاده در منطقه گدار کفنوئیه جاده بافت- کرمان در سال ۱۳۹۵ انجام شد. پس از تعیین یک منطقه همگن از نظر شرایط اکولوژیکی در سمتی از جاده که رواناب‌ها به آن سو جریان دارند، به نمونه‌برداری پوشش گیاهی اقدام شد. نمونه‌برداری پوشش گیاهی با استقرار ۸۰ رولوه به صورت سیستماتیک در امتداد چهار ترانسکت ۱۵۰ متری انجام شد. به این صورت که در هر ترانسکت ۱۰ رولوه (پلات) اول نزدیکتر به هم (هر پنج متر) و ۱۰ رولوه دوم دورتر از هم (هر ۱۰ متر) روی ترانسکت استقرار یافتدند. پس از استخراج شاخص‌های تنوع و غنا بر مبنای حضور داشتن و نداشتن گونه‌ها در محیط نرمافزاری PAST و BIO-DAP، اثر فاصله از مرکز نمکپاشی (جاده) بر کلیه شاخص‌ها با آزمون ANOVA یک‌طرفه و مقایسه میانگین داده‌ها با آزمون چندانمنه دانکن بررسی شد. نتایج نشان داد در فاصله صفر تا ۴۰ متری از جاده گونه‌های گیاهی مهاجم کرقیچ، شیرسگ و شیرین‌بیان سهم زیادی از ترکیب گونه‌ای را به خود اختصاص داده‌اند. یک نرخ افزایشی معنادار در شاخص چیرگی و برگر (به ترتیب ۸۶/۷ و ۹۸/۷ درصد نسبت به حاشیه جاده و ۱۸/۲۷ و ۱۱۵ درصد نسبت به دورترین نوار از جاده) و کاهشی معنادار در شاخص‌های سیمپسون، شانون، مارگاروف، منهینگ و فیشر (به ترتیب ۳۰/۲ و ۱۴/۶، ۳۸/۵، ۴۹/۶، ۴۵/۲ و ۶۸/۵ و ۵۱/۴ و ۷۶/۸ درصد نسبت به دورترین نوار از جاده) در نوار ۴۰ متری از جاده مشاهده شد. حاشیه جاده و ۵۳/۴ و ۷۷/۶، ۶۸/۵ و ۵۱/۴ و ۷۶/۸ درصد نسبت به دورترین نوار از جاده) در نوار ۴۰ متری از جاده مشاهده شد که بیان‌کننده غالب‌بودن گونه‌های محدود با جمعیت زیاد (بیشتر علف شور) بود. گونه غالب و بومی مرتع منطقه (درمنه کوهی) به همراه سایر گونه‌های همراه مانند یال اسب و گون زرد از فاصله ۵۰ متر از جاده حضور پیدا کرده و با بیشترشدن فاصله از جاده سهم آنها در ترکیب گیاهی بیشتر شد. براساس یافته‌های این پژوهش نمکپاشی جاده به دلیل تغییر دادن شرایط اکولوژیک به نفع گونه‌های مهاجم و شورپستاند، شاخص‌های غنا، تنوع گونه‌ای را به طور معناداری کاهش داده است که این مهم به کاهش توان و آسیب‌پذیری زیاد اکوسیستم‌های مرتعی مجاور منجر خواهد شد.

کلیدواژگان: اکوسیستم، تنوع، کرمان، کوهستان، نمکپاشی.

و افزایش فرسایش آن منجر می‌شود [۵ و ۶]. تغییر اسیدیته از شور به قلیایی سبب خواهد شد تا قابلیت تحرک برخی عناصر سنگین از جمله مولیبدن در خاک زیاد شود که موجب اختلالات اکوفیزیولوژیکی در گیاهان می‌شود [۷]. علاوه بر آن، در خاک جایگزینی کاتیون‌های با یک بار (نظیر سدیم) به جای کاتیون‌بار بیشتر (نظیر کلسیم) از طریق نمک‌پاشی جاده سبب خواهد شد تا جذب ترکیبات آلی به ذرات خاک کمتر شود. اگر درصد زیادی از سایت‌های قابل تبادل توسط سدیم اشغال شود، ارتباط بین مولکول‌های آلی و سطوح معدنی خاک کاهش می‌یابد که به اختلال در چربه کرین آلی خاک می‌شود [۸ و ۹]. همچنین بررسی‌ها در این مورد نشان داده است که به خاطر وجود موادی چون کلراید و سدیم در سنگ‌های نمک استفاده شده در نمک‌پاشی، غلظت فلز سنگین کادمیوم، روی و سرب در منابع آبی پایین دست افزایش یابد [۱۰] که برای حل این معضل، راهکارهایی چون گیاه‌پالایی با گونه‌های آبری ضرورت می‌یابد [۱۱]. بنابراین، بدليل وجود فلزات سنگین در سنگ نمک از یک سو و افزایش قابلیت تحرک فلزات سنگین به‌خصوص کادمیوم، روی و سرب (به‌دلیل جایگزینی یونی با کلراید) بر اثر تغییر اسیدیته خاک [۱۲] ناشی از نمک‌پاشی از سوی دیگر، به ایجاد شرایط محدودیت‌زا برای پوشش گیاهی اکوسیستم‌های مرتعی و زراعی اطراف جاده منجر می‌شود. از جنبه‌ای دیگر کیفیت علوفه به عنوان یکی از عوامل تأثیرگذار بر ظرفیت مراتع از مهم‌ترین پارامترهای گونه‌های مرتعی است که بهشت ت تحت تأثیر شرایط خاکی اکوسیستم‌ها قرار می‌گیرند [۱۳ و ۱۴]. شوری خاک یکی از این شرایط است که بدین‌منظور نباتی و همکارانش [۱۵] در تحقیقی به بررسی تأثیر تنش شوری در مراحل مختلف رشدی بر خصوصیات کمی و کیفی علوفه کوشیا پرداختند و نشان دادند حتی در صورت تحمل گونه‌های شورزی به شوری زیاد، خصوصیات کیفیت علوفه آنها کاهش می‌یابد. توجه به این نکته در مراتع اطراف جاده‌ها که نمک‌پاشی می‌شوند از نظر نرخ دام‌گذاری بسیار حائز اهمیت است. از سوی دیگر، با افزایش شوری خاک، نه تنها علوفه قابل استفاده در اکوسیستم‌های مرتعی کاهش می‌یابد، بلکه شرایط تنش آسا و محدودیت‌زا شوری سبب تغییر ترکیب و تنوع گونه‌های گیاهی (از طریق حذف گونه‌های کم‌شونده و مناسب در مرتع و حضور گونه‌های بدخوراک و سمی) می‌شود. در این رهگذر مطالعه آثار

مقدمه

به‌دلیل ارزان‌بودن نمک در مقایسه با بسیاری از فرآورده‌های دیگر، استفاده از این ماده در پاکسازی معابر پوشیده از برف در فصل زمستان روزبه روز افزایش می‌یابد. خاصیت استفاده از نمک در این است که نقطه انجام‌داد آب را پایین می‌آورد، ولی به‌طور مستقیم سبب افزایش هدایت الکتریکی، سدیم قابل تبادل خاک، پراکندگی خاکدانه‌های اکوسیستم‌های مجاور می‌شود. به‌طور مثال، غلظت $23/3$ درصد محلول آب و نمک سبب می‌شود آب در دمای 60°C درجه سلسیوس یخ بیندد. دمای سطح جاده پوشیده از برف و یخ تعیین‌کننده مقدار نمک استفاده شده است [۱]. فرمول شیمیایی نمک طعام، NaCl است که نمونه خالص آن $60/663$ درصد عنصر کلر (Cl) و $39/337$ درصد عنصر سدیم (Na) دارد. وزن اتمی کلر $35/4527$ و سدیم $22/989768$ گرم است. وزن مولکولی آن $58/44$ و وزن مخصوص آن $2/6$ تا $2/1$ گرم در سانتی‌متر مکعب است [۲].

برای تسريع در برطرف کردن برف و یخ، زمان و مقدار استفاده شده از مواد ذوب کننده، بسیار مؤثر است. در مناطق کوهستانی و برف‌گیر هر ساله در فصل زمستان عمل نمک‌پاشی در سطح جاده‌ها انجام می‌گیرد که تکرار آن نه تنها سبب کاهش مقاومت لغزشی سطح جاده‌ها و افزایش تصادفات جاده‌ای می‌شود [۲]، بلکه سبب می‌شود در اکوسیستم‌های مرتعی اطراف جاده‌ها آثار زیان‌بار و جرمان‌ناپذیری بر اجزای یک اکوسیستم - به‌خصوص شاخص‌های مربوط به پوشش گیاهی - وارد شود. بدین‌منظور شوری حاصل از نمک‌پاشی جاده با NaCl سبب ایجاد یک استرس اسمزی در گیاهان می‌شود [۳] که این مهم موجب حذف گیاهان مناسب مرتعی با تحمل شوری کم از عرصه و به‌هم خوردن ترکیب و تنوع گیاهی می‌شود.

بررسی‌ها نشان می‌دهد با توجه به اثر منفی شوری بر میکوریزا و ریزوبیوم‌ها [۴]، نمک‌پاشی، چربه نیتروزن و فسفر در طبیعت را تحت تأثیر قرار می‌دهد و از این طریق سبب تغییر غیرمستقیم پوشش گیاهی می‌شود. با توجه به اینکه در جاده‌ها نمک از نوع NaCl به خاک اضافه می‌شود، وجود سدیم زیاد سبب می‌شود شرایط برای تشکیل ماده‌ای به‌نام کربنات سدیم مساعد شود که ماده‌ای بهشت قلیاکننده خاک است. بنابراین، خاک‌های اطراف جاده نه تنها شور بلکه قلیایی نیز خواهد شد که این مهم به تخریب ساختمان خاک

گونه‌های درختی و سطوح نفوذناپذیر جاده بر اثر نمکپاشی برقرار است. کاراکر و روچیگ [۲۲] در تحقیقی نشان دادند بر اثر نمکپاشی جاده گونه‌های پایین‌دست تحت تأثیر قرار می‌گیرند بدین صورت که جمعیت (*Ambystom amaculatum*) نسبت به (*Rana clamitans*) کاهش معناداری نشان می‌دهد. روز و وبر [۲۳] در بررسی اثر سه نوع ماده پایین‌آورنده انجام‌داد در جاده شامل اوره، نمک طعام و استات مگنزیم کلسیم (CMA) بر گونه‌های خزان‌شونده و دائمی با آزمون تجزیه واریانس اذعان داشتند که اثر مخرب و زیان‌بار نمکپاشی جاده بر گونه‌های درختی خزان‌شونده بهعلت تجمع یون کلر در جوانه‌ها و برگ‌ها تا ۳۰ متر بسیار شدید است و در فاصله بیشتر از ۳۰ متر بسته به سیستم شبکه ریشه گونه‌ها متفاوت است. سنتفت [۲۴] در بررسی خود با روش‌های چندمتغیره رسته‌بندی آنالیز تطبیقی قوس‌شکن (DCA) به شناسایی گونه‌های شاخص پرداخت و نتیجه گرفت که جوامع اکتونی حاشیه جاده‌ها منحصر به فرد و متفاوت از جوامع مجاور اکوسیستم‌های طبیعی خود هستند و غنای گونه‌ای در جوامع اکتونی کمتر است. تحقیقات جین و همکارانش [۲۵] اثر چهار غلظت مختلف از مواد نمک طعام (NaCl) و استات مگنزیم کلسیم (شامل ۲۰، ۲۰، ۶۰ و ۲۸۰ میلی‌مول در لیتر آب) را بر رشد و بیوماس گیاه (*Arctostaphylos uva-ursi*) را بررسی کردند. نتایج ایشان بیان کننده مقاومت متوسط تا زیاد این گونه بومی به نمک طعام و مقاومت خیلی زیاد آن به استات مگنزیم کلسیم است. نهر و همکارانش [۲۶] در تحقیقی اثر نوع جاده بر خصوصیات خاک را با آزمون تجزیه واریانس (ANOVA) و مقایسه میانگین بررسی و نتیجه گرفتند که در هر سه نوع جاده (بزرگراه، درجه ۲ و شوشه) خصوصیات شیمیایی خاک اطراف بهشت ت تحت تأثیر قرار گرفت. در همه جاده‌ها، خاک اطراف بهدلیل نمکپاشی قلیایی شده بود و نوع گیاهی اطراف جاده با خصوصیات شیمیایی خاک مانند میزان قلیائیت و فلزات سنگین سرب، مس، کadmیوم و روی ارتباط قوی داشت. وبور [۲۷] در تحقیق خود به کمک روش چندمتغیره آنالیز تطبیقی کانونیک (CCA) به بررسی تفاوت‌های ترکیب گونه‌ای جوامع گیاهی پرداخت. ایشان قابلیت زیستگاه‌های محلی برای پیشگویی شاخص‌های تنوع (سیمپسون) و غنای گونه‌ای را زیاد گزارش کرد و کاهش نمکپاشی جاده در بالادست و حفظ محدوده بافر رودخانه را دو عامل مهم برای

نمکپاشی جاده بر شاخص‌های ترکیب و تنوع گیاهی مراتع اطراف ضرورت پیدا می‌کند.

حفظ تنوع گونه‌ای یکی از اهداف مهم بوم‌سازگان است [۱۶] و از طریق مطالعه تنوع گونه‌ای می‌توان پویایی جامعه گیاهی را بررسی کرد و با تأکید بر پویایی بوم‌سازگان توصیه‌های مدیریتی مناسب ارائه کرد [۱۷ و ۱۸]. همان‌طور که گفته شد شوری خاک یکی از عوامل تأثیرگذار مهم بر ترکیب و تنوع گونه‌ای است. نکته در خور تأمل این است که شوری اگر از نوع نمک طعام باشد، اثر مخرب آن بهدلیل تأثیر منفی یون سدیم در خاک (بهدلیل زیاد کردن فرسایش‌پذیری خاک و نیز دیسپرسه کردن خاکدانه‌ها و تخریب ساختمان) بیشتر خواهد بود [۵]. اگر تکرار وقوع برف در یک سال و سال‌های متمادی رخ دهد، نمکپاشی جاده سبب حذف گونه‌های شوردوست نیز خواهد شد زیرا گونه‌های شوربی‌سند هم تا حدی شوری خاک را تحمل می‌کنند و اگر شوری خاک از یک حدی بگذرد، آنها نیز از عرصه حذف خواهند شد و به این آسانی پوشش گیاهی اطراف جاده‌های کوهستانی و برف‌گیر که نما و چشم‌انداز خاصی دارند، به منطقه‌ای تنک از نظر پوشش گیاهی مرتع تبدیل خواهند شد. با توجه به اهمیت نمکپاشی جاده بهدلیل تأثیر مستقیم (ترکیب گونه‌ای، تنوع و غنای گونه‌ای، رشد و تولید بیوماس) و غیرمستقیم آن (از طریق خاک [۱۹]، میکروارگانیسم [۲۰])، تحرک فلزات سنگین و...) بر پوشش گیاهی مراتع اطراف جاده در مناطق کوهستانی، تعیین اثر نمکپاشی جاده بر شاخص‌های مختلف پوشش گیاهی مراتع ضرورتی دوچندان پیدا می‌کند. با عنایت به گسترش نمکپاشی در سطح جاده‌ها و تجمعی‌بودن این اثر بهدلیل تکرار در سال‌های متمادی و نیز انجام‌نشدن تحقیقی در زمینه تأثیرات نمکپاشی جاده بر پوشش گیاهی مراتع در کشور، در این تحقیق برآنیم تا اثر نمکپاشی جاده را بر درصد ترکیب گونه‌ای، شاخص‌های تنوع و غنای گونه‌ای تعیین کنیم.

پیشینه تحقیق

هر چند تأثیرات نمکپاشی جاده بر پوشش گیاهی، کمتر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته، ولی بررسی منابع نشان می‌دهد که شوری خاک یکی از عوامل مؤثر و جداکننده پوشش گیاهی به‌شمار می‌آید.

برتن [۲۱] نتیجه گرفت که رابطه منفی بین غنای

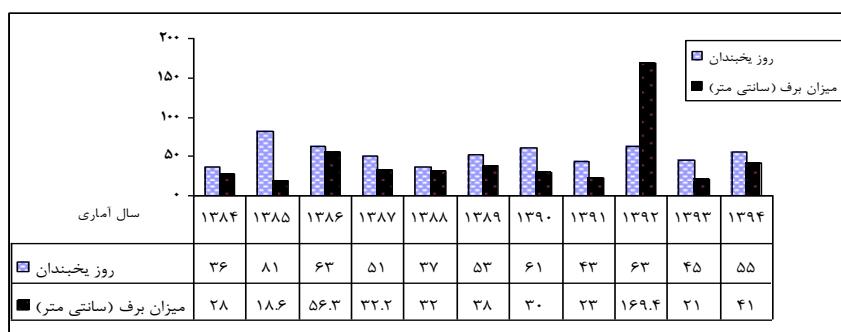
محمدی [۳۵] به بررسی شاخص‌های تنوع گونه‌ای در اکوسیستم‌های مجاور پلایای (شورهزار) سیرجان پرداختند و نشان دادند با فاصله‌گرفتن از قشر نمکی پلایا در جهت‌های مختلف (بهدلیل منبع متفاوت املح نمک) شاخص‌های تنوع تحت تأثیر قرار گرفت و پهنای نوار گیاه شورپسند هالکنوم در جهت غربی بیشتر از سایر جهت‌ها بود.

مواد و روش‌ها

- معرفی منطقه

شهر بافت واقع در استان کرمان بهدلیل ارتفاع ۲۲۸۰ متری، به بام کویر ایران مشهور است. این شهر بهدلیل برف‌گیر بودن و داشتن مراتع بیلاقی مناسب، از نظر تعداد ایل و طایفه در سطح کشور رتبه اول را به خود اختصاص داده است [۶]. یکی از برف‌گیرترین جاده‌های مواصلاتی به این شهر جاده گدار کفنوئیه نام دارد. برای انجام این تحقیق ابتدا سایتی در این جاده کوهستانی انتخاب شد که نمک‌پاشی بارها هنگام بارش برف در فصل زمستان به انجام رسیده است. طبق بررسی‌های انجام‌شده و مشاوره با مسئولان اجرایی نمک‌پاشی، جاده شهرستان بافت، جاده گدار کفنوئیه از بیشترین شدت، تکرار نمک‌پاشی در سال‌های اخیر برخوردار بود، بنابراین محدوده مطالعه‌شده برای انجام تحقیق حاضر قرار گرفت. بدین‌منظور یک محدوده همگن (بین طول‌های جغرافیایی ۳۲۵۷۲۲۷ تا ۴۶۳۶۱۹ تا ۴۶۳۳۷۱ و عرض‌های جغرافیایی ۳۲۵۸۱۶۸ در مقیاس UTM) از نظر شیب زمین در سمتی از جاده که زهکشی سطح جاده به آن طرف است، مد نظر تحقیق قرار گرفت. شکل ۱ آمار روزهای یخبندان و میزان برف ۵ ده سال اخیر را براساس آمار ایستگاه سینوپتیک بافت طی ۵ ده سال اخیر نمایش می‌دهد.

حفظ جوامع متنوع گیاهی در حاشیه رودخانه در کوهستان‌های آپالاشی ذکر کرد. در داخل کشور؛ ولی و قضاوی [۲۸] در تحقیقی گزارش کردند که در شورهزار کرسیا واقع در شهرستان داراب ارتباط تراکم گونه‌های گیاهی با شوری خاک معنادار است. زارع چاهوکی و همکارانش [۲۹]، رابطه بین تنوع گونه‌ای و عوامل محیطی را در مراتع پشتکوه استان یزد مطالعه کردند و بافت، رطوبت قابل دسترس و هدایت الکتریکی خاک را عوامل مؤثر بر تنوع گونه‌ای دانستند. زارعی و همکارانش [۳۰] در تحقیقی در تعیین ویژگی‌های خاک مؤثر بر پراکنش پوشش گیاهی مراتع منطقه کوه نمک استان قم به این نتیجه رسیدند که از بین خصوصیات خاک بافت، هدایت الکتریکی، منیزیم، کلسیم و سدیم مهم‌ترین عوامل مؤثر در تفکیک پوشش گیاهی منطقه مطالعه‌شده هستند. رستمپور و همکارانش [۳۱] در تحقیقی در یک منطقه خشک به این نتیجه رسیدند که عواملی چون شبی زمین، شوری و رطوبت خاک همبستگی زیادی با شاخص‌های تنوع گونه‌ای دارند. طاطیان و همکارانش [۳۲] در تحقیقی با عنوان «تعیین گونه‌های گیاهی معرف برخی خصوصیات خاک در مراتع کوه نمک قم با استفاده از تکنیک رسته‌بندی» نشان دادند شوری و بافت خاک از عوامل اصلی محدود کننده رشد گونه‌های گیاهی این مناطق محسوب می‌شوند. ترنج‌زر و همکارانش [۳۳] در تحقیقی به این نتیجه رسیدند که عواملی چون شوری خاک، میزان سدیم و آهک از مهم‌ترین عوامل تعیین کننده ترکیب گیاهی در کویر میقان محسوب می‌شوند. باری و همکارانش [۳۴] در بررسی رابطه بین تنوع گونه‌ای و عوامل محیطی در مراتع سرچاه عماری بیرون جد به کمک آنالیز مؤلفه‌های اصلی نتیجه گرفتند که هدایت الکتریکی، مقدار گچ، ماده آلی، شبی و درصد شن بیشترین تأثیر را بر تنوع گونه‌ای منطقه مطالعه‌شده دارد.

شکل ۱. تعداد روزهای یخبندان و میزان برف منطقه مطالعاتی

هر تیمار فاصله از جاده محاسبه شد. برای تعیین شاخص‌های تنوع (سیمیسون، شانون-وینر، فیشر و برگر)، یکنواختی (پیلو و جاکاراد) و غنای گونه‌ای (شمارش گونه، مارگاروف و منهینگ) از نرم‌افزارهای PAST و BIO-DAP کمک گرفته شد. سپس اثر فاصله از مرکز نمکپاشی (جاده) بر کلیه شاخص‌های بررسی شده تنوع (ناهمگنی)، یکنواختی و غنای گونه‌ای با آزمون ANOVA در محیط نرم‌افزاری SPSS بررسی و مقایسه میانگین داده‌ها با آزمون چندامنه دانکن آنالیز آماری شد. در نهایت بهترین خط رگرسیونی بین داده‌های فاصله از جاده و هر یک از شاخص‌های تنوع و غنای گونه‌ای برآورد شد.

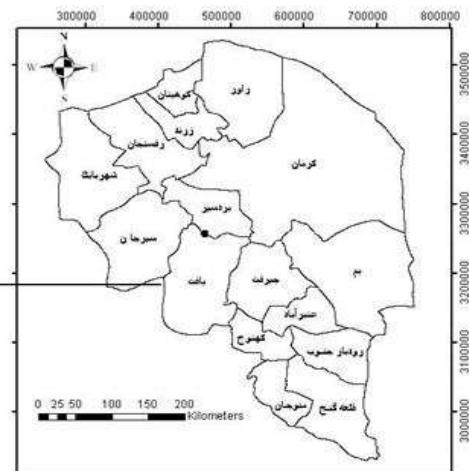
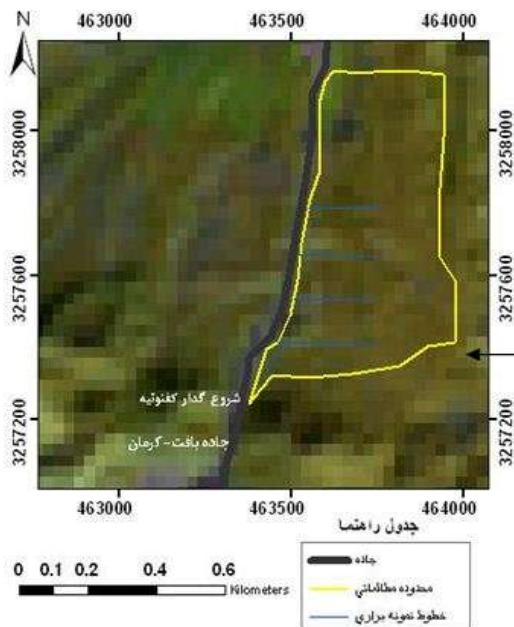
یافته‌ها

- لیست فلورستیک و ترکیب گونه‌ای

لیست گونه‌های گیاهی مشاهده شده در واحدهای نمونه‌برداری منطقه مطالعه شده در جدول ۱ ارائه شده است. ترکیب تجمعی این گونه‌ها در فواصل مختلف از جاده در شکل ۳ نمایش داده شده است. طبق این نمودار گونه‌های گیاهی مختلف در فواصلی متفاوت از جاده نمکپاشی شده حضور پیدا کرده‌اند و در محدوده خاصی بیشترین ترکیب گونه‌ای را به خود اختصاص داده‌اند که این مهم بیان کننده متفاوت بودن دامنه اکولوژیک آنهاست.

- روش و چگونگی اجرای تحقیق

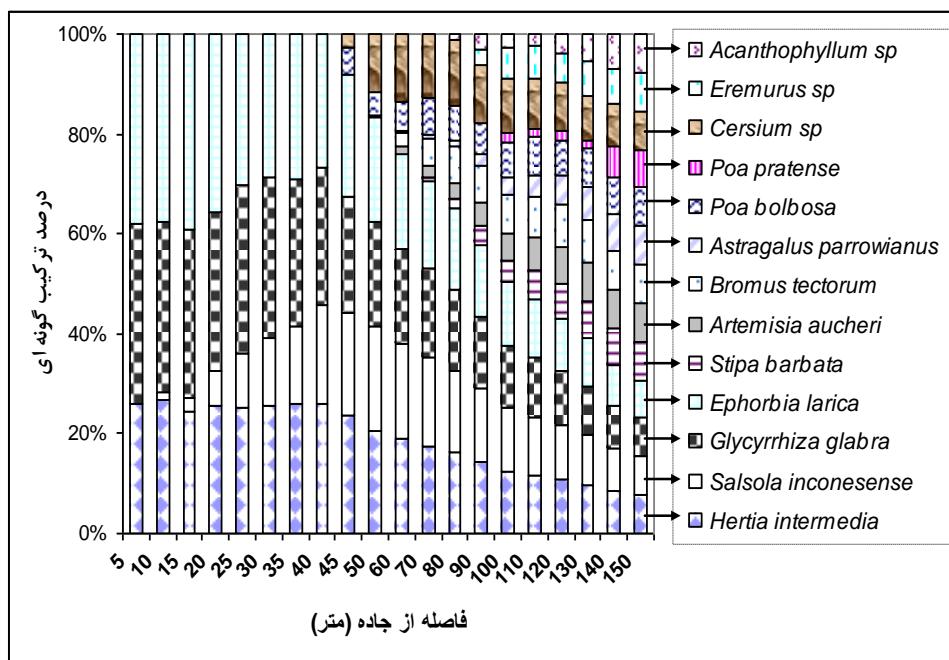
پس از شناسایی سایت نمکپاشی و استخراج اطلاعات مربوط به آن، به مطالعه پوشش گیاهی در سمتی که شیب عرضی جاده به سمت آن است و رواناب‌های جاده به آن سمت جریان دارد- و از نظر توپوگرافی و سازند زمین‌شناسی و نوع خاک مشابه است- پرداخته شد. با توجه به یک بازدید اولیه صحرایی برای مطالعه پوشش گیاهی، عمل نمونه‌برداری پوشش گیاهی به صورت سیستماتیک در امتداد ترانسکت‌های ۱۵۰ متری (در چهار تکرار یا بلوک عمود بر شیب منطقه)، با استقرار رولوه (به تعداد ۲۰ رولوه دو متراً مربعی) انجام شد (شکل ۲). چگونگی استقرار رولوه‌ها روی ترانسکت پس از بازدید اولیه و بررسی منابع [۲۳] مشخص شد، به این طریق که ۱۰ رولوه (پلات) اول نزدیک‌تر به هم (هر پنج متر) و ۱۰ رولوه دوم دورتر از هم (هر ۱۰ متر) روی ترانسکت استقرار یافتد. حضور داشتن و نداشتن گونه‌ها و درصد پوشش تاجی آنها در هر رولوه یادداشت‌برداری شد. بعد رولوه با توجه به Minimal پوشش گیاهی منطقه با روش حداقل سطح (Area) تعیین شد. بنابراین، ۲۰ تیمار فاصله از مرکز نمکپاشی (در قالب ۲۰ رولوه با فواصل مختلف) در چهار تکرار (یعنی در مجموع ۸۰ نمونه) از داده‌های پوشش گیاهی مد نظر تحقیق قرار گرفت. درصد ترکیب گونه‌ای که سهم یک گونه را در بین همه گونه‌های گیاهی محدوده مد نظر نمایش می‌دهد، از داده‌های درصد پوشش تاجی رولوه‌ها در

شکل ۲. موقعیت منطقه مطالعاتی به همراه خطوط نمونه‌برداری در استان کرمان

جدول ۱. لیست فلورستیک سایت مطالعه شده

دیرزیستی	کلاس خوش خوارکی	فرم رویشی	خانواده	نام فارسی	نام علمی
چندساله	II	بوته	Caryophyllaceae	چوبک	<i>Acanthophyllum sp</i>
چندساله	II	بوته	Papilionaceae	گون زرد	<i>Astragalus parrowianus</i>
چندساله	II	بوته	Asteraceae	درمنه کوهی	<i>Artemisia aucheri</i>
یکساله	III	گراس	Poaceae	علف بام	<i>Bromus tectorum</i>
چندساله	III	بوته	Asteraceae	مالست کنگر	<i>Cersium sp</i>
چندساله	III	فورب	Ephoriaceae	شیرسگ	<i>Ephorbia larica</i>
چندساله	III	فورب	Papilionaceae	شیرین بیان	<i>Glycyrrhiza glabra</i>
چندساله	III	شبه گراس	Liliaceae	سرپیش	<i>Eremurus sp</i>
چندساله	III	بوته	Asteraceae	کرچیج	<i>Hertia intermedia</i>
چندساله	III	گراس	Poaceae	چمن پیازی	<i>Poa bolbosa</i>
چندساله	I	گراس	Poaceae	چمن مرتعی	<i>Poa pratense</i>
چندساله	III	بوته	Chenopodiaceae	نوعی علف شور	<i>Salsola inconesense</i>
چندساله	II	گراس	Poaceae	یال اسب	<i>Stipa barbata</i>

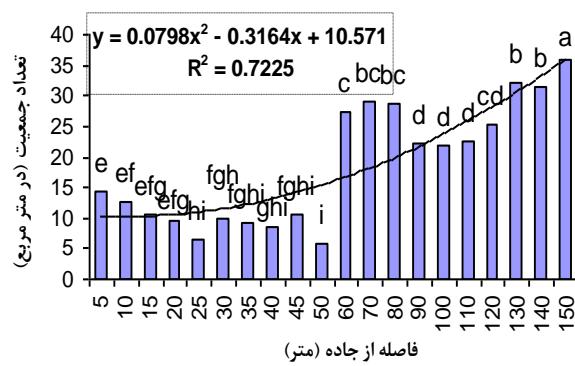
شکل ۳. ترکیب گیاهی گونه‌های مطالعه شده در فواصل مختلف از جاده نمک‌پاشی شده

نمودارها همه شاخص‌های تنوع گیاهی در نوار ۴۰ تا ۵۰ متری از جاده کاهش معناداری نشان داده‌اند و بعد از این نوار شاخص چیرگی و برگر کاهش و بقیه شاخص‌ها افزایش می‌یابند. این مهم بیان‌کننده اوج کاهش شاخص‌های تنوع در نوار ۴۰ تا ۵۰ متری است به طوری که در گرادیان بعد از این فاصله، حضور گونه‌های مرتعی (با تحمل شوری کمتر) بیشتر می‌شوند.

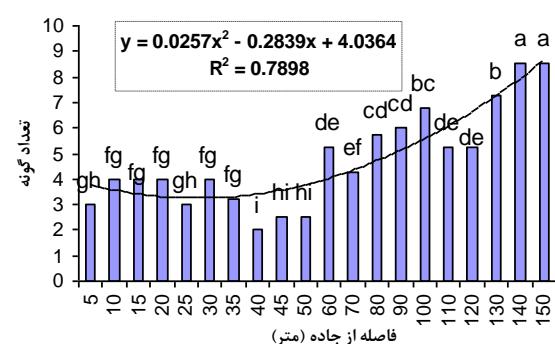
- شاخص‌های تنوع و غنای گونه‌ای
نتایج تجزیه واریانس اثر فاصله جاده بر همه شاخص‌های مطالعه شده در جدول ۲ نمایش داده شده است. طبق این جدول اثر نمک‌پاشی جاده بر همه شاخص‌های تنوع و غنای گونه‌ای معنادار است. مقایسه میانگین شاخص‌های مختلف در فواصل مختلف از جاده نمک‌پاشی شده در شکل‌های ۴ تا ۱۴ نمایش داده شده است. طبق این

جدول ۲. جدول تجزیه واریانس اثر فاصله از جاده نمک‌پاشی شده بر شاخص‌های مختلف تنوع گونه‌ای

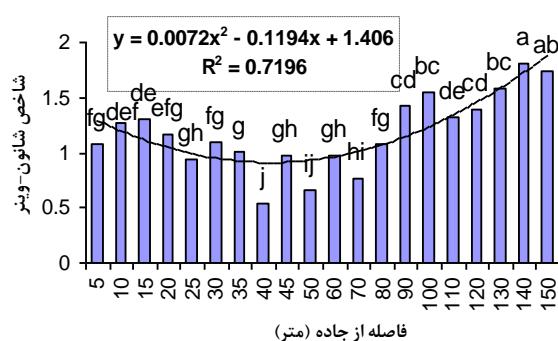
شاخص	معناداری F	میزان	میانگین مربعات خطأ	درجه آزادی	منبع تغییرات
تعداد گونه		تیمار	۱۹	۱۲/۸۷	۲۵/۱
		خطا	۵۸	۰/۵۱۳	•/•••**
تعداد جمعیت		تیمار	۱۹	۳۷۹/۴۴	۶۶/۳۹
		خطا	۵۸	۵/۷۱۶	•/•••**
شاخص چیرگی		تیمار	۱۹	۰/۰۶۵	۱۹/۵۸
		خطا	۵۸	۰/۰۰۳	•/•••**
شاخص شانون-وینر		تیمار	۱۹	۰/۴۱۶	۲۴/۲۰
		خطا	۵۸	۰/۰۱۷	•/•••**
شاخص سیمپسون		تیمار	۱۹	۰/۰۶۵	۱۹/۵۸
		خطا	۵۸	۰/۰۰۳	•/•••**
شاخص یکنواختی شانون		تیمار	۱۹	۰/۰۷۱	۳۰/۵۸
		خطا	۵۸	۰/۰۰۲	•/•••**
شاخص منهینگ		تیمار	۱۹	۰/۱۷۲	۶/۰۰۱
		خطا	۵۸	۰/۰۲۹	•/•••**
شاخص مارگارف		تیمار	۱۹	۰/۶۶۲	۱۱/۲۴
		خطا	۵۸	۰/۰۵۹	•/•••**
شاخص یکنواختی جاکارد		تیمار	۱۹	۰/۰۵۲	۲۲/۲۰
		خطا	۵۸	۰/۰۰۲	•/•••**
شاخص فیشر		تیمار	۱۹	۰/۰۸	۴/۲۳
		خطا	۵۸	۰/۴۹۱	•/•••**
شاخص برگر		تیمار	۱۹	۰/۰۸۴	۲۲/۹۵
		خطا	۵۸	۰/۰۰۴	•/•••**

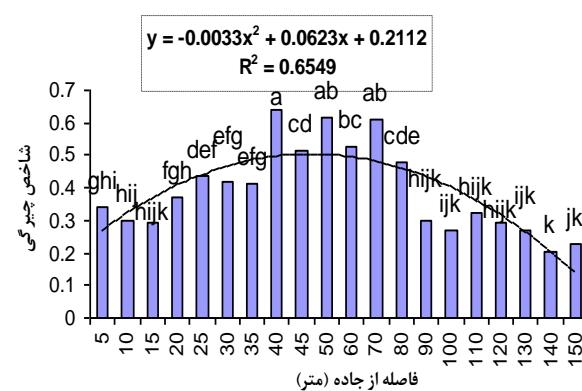
شکل ۵. مقایسه میانگین شاخص تعداد گونه در فاصله‌های مختلف از جاده نمک‌پاشی شده

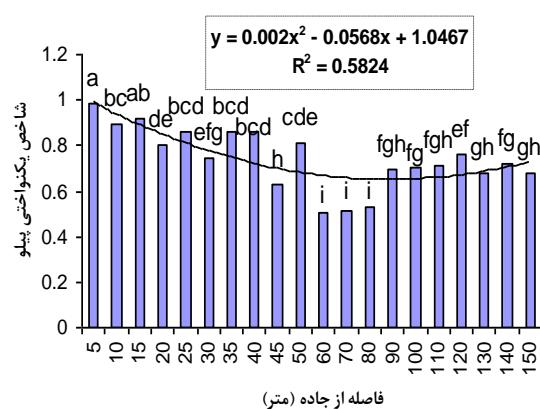
شکل ۶. مقایسه میانگین شاخص تعداد گونه در فاصله‌های مختلف از جاده نمک‌پاشی شده

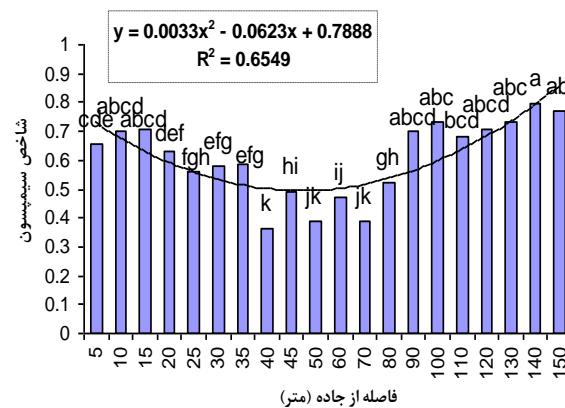
شکل ۷. مقایسه میانگین شاخص شانون-وینر در فاصله‌های مختلف از جاده نمک‌پاشی شده

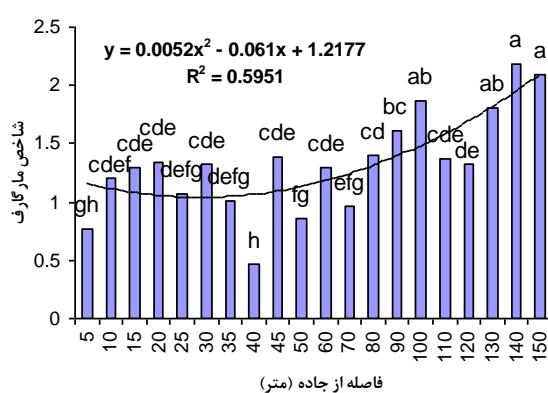
شکل ۶. مقایسه میانگین شاخص چیرگی در فاصله‌های مختلف از جاده نمک‌پاشی شده

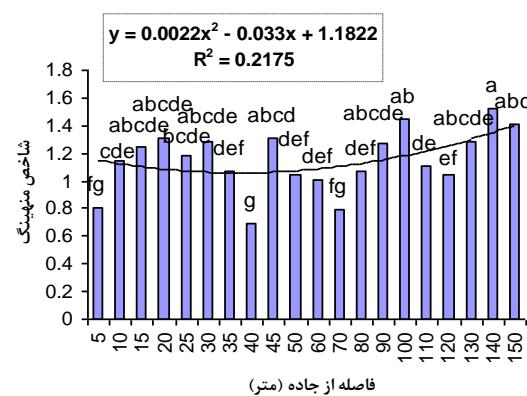
شکل ۹. مقایسه میانگین شاخص یکنواختی بیلو در فاصله‌های مختلف از جاده نمک‌پاشی شده

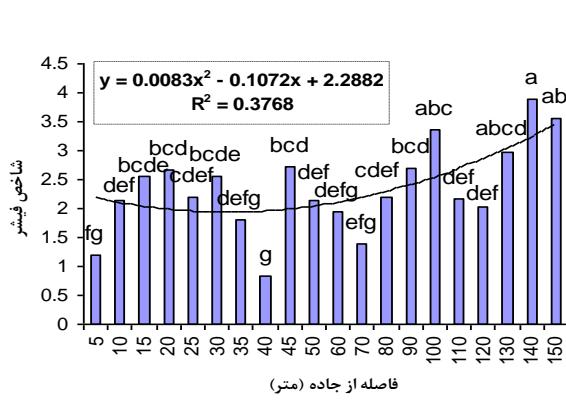
شکل ۸. مقایسه میانگین شاخص سیمپسون در فاصله‌های مختلف از جاده نمک‌پاشی شده

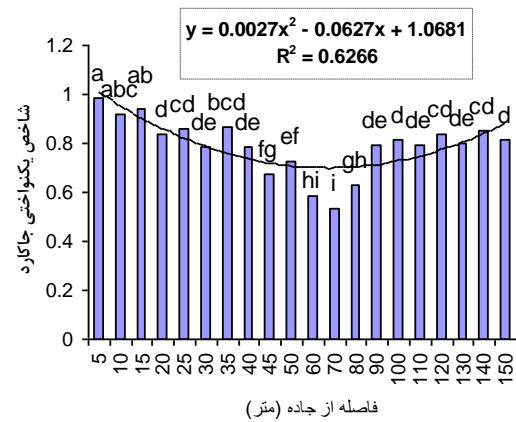
شکل ۱۱. مقایسه میانگین شاخص مارگاروف در فاصله‌های مختلف از جاده نمک‌پاشی شده

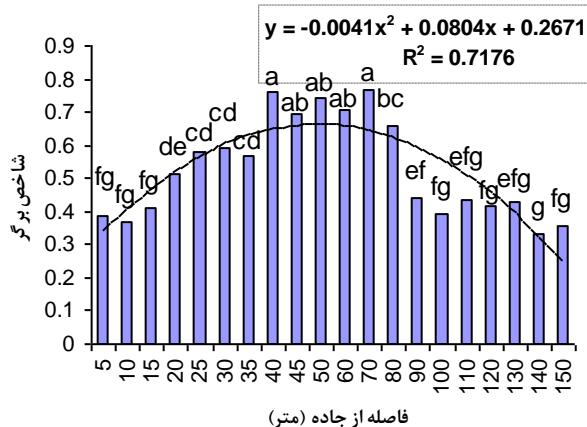
شکل ۱۰. مقایسه میانگین شاخص منهینگ در فاصله‌های مختلف از جاده نمک‌پاشی شده

شکل ۱۳. مقایسه میانگین شاخص فیشر در فاصله‌های مختلف از جاده نمک‌پاشی شده

شکل ۱۲. مقایسه میانگین شاخص یکنواختی جاکارد در فاصله‌های مختلف از جاده نمک‌پاشی شده

شکل ۱۴. مقایسه میانگین شاخص برگر در فاصله‌های مختلف از جاده نمک‌پاشی شده

بیشترین ترکیب گیاهی به گونه سالسولا متعلق است. احتمالاً شورشدن خاک این نوار و آشفتگی زیاد ناشی از شوری در این نوار برای حضور پررنگ سایر گونه‌ها (از جمله کرقیج و شیرین‌بیان...) که دامنه اکولوژیک وسیع دارند و در نزدیکی جاده بهوفور حضور داشتند، عرصه را تنگ کرده است. در چنین شرایطی فقط گونه‌های گیاهی محدود که قادر به رشد در شوری زیاد هستند عرصه را به نفع خویش تسخیر می‌کنند. یافته‌ها در بررسی‌های شاخص‌های چیرگی - که بیان‌کننده غالب‌بودن گونه‌های محدود با جمعیت زیاد است - نیز مؤید چیره‌بودن گونه معرف شوری علف شور در نوار ۴۰ تا ۵۰ متری از جاده است. در این زمینه می‌توان گفت که همین حضور گونه‌های محدود در نوار ۴۰ تا ۵۰ متری از جاده در مقایسه با نوار صفر تا ۴۰ و ۵۰ تا ۱۵۰

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان داد با فاصله از جاده نمک‌پاشی شده تعداد گونه تا فاصله ۴۰ متر تغییر معناداری ندارد و در فاصله ۴۰ متری از جاده تعداد گونه کاهش معناداری نشان می‌دهد و این کاهش گونه تا ۵۰ متر فاصله از جاده ادامه دارد. بعد از ۵۰ متر فاصله از جاده با دورشدن از جاده تغییر تعداد گونه گیاهی روند افزایشی پیدا می‌کند به طوری که بیشترین تعداد گونه گیاهی در فاصله ۱۴۰ و ۱۵۰ متری از جاده مشاهده می‌شود. یافته‌های به دست آمده از ترکیب گیاهی نشان داد در فاصله صفر تا ۴۰ متری از جاده گونه‌های گیاهی کرقیج، شیرسگ و شیرین‌بیان حضوری پررنگ دارند. حضور گیاه علف شور از پنج متری از جاده شروع می‌شود و در نوار ۴۰ تا ۵۰ متری از جاده

گونه‌ای در نوار ۴۰ تا ۵۰ متری (که زهکش طبیعی حاشیه جاده است) مشاهده شده است. هرچند این کاهش تنوع و ظهر پرنگ گیاه علف شور در این نوار و گونه‌های بی‌ارزش و مهاجم (کرقیچ، شیرین‌بیان و شیرسگ) قبل از این نوار- بهدلیل گستردگی نمکپاشی در کشور- در خور تأمل است، به نظر می‌رسد به دلیل حلالیت زیاد نمک طعام، اکوسیستم‌های مناطق پایین دست سایت نمکپاشی شده که آب زهکش حاشیه جاده نمکپاشی شده به آن منطقه منتهی می‌شود، آسیب‌پذیری بیشتری داشته باشند. بنابراین، بهدلیل درهم‌تنیدگی و ارتباط تنگاتنگ اکوسیستم‌های کوهستانی و دشتی پیشنهاد می‌شود مطالعه اکوسیستم‌های مرتعی فرو دست سایت نمکپاشی شده از جنبه‌های مختلف مد نظر پژوهشگران قرار گیرد.

نتایج به دست آمده از مدل رگرسیونی بین فاصله از جاده و شاخص‌های تنوع گونه‌ای بیان کننده وجود رابطه قوی غیرخطی و نمایی است. بدین‌منظور چون ضریب تبیین مدل‌های رگرسیونی همه شاخص‌ها (به‌جز شاخص‌های منهینگ و مارگارف) بیش از ۰/۵ حاصل شده است، بنابراین این مدل‌ها برای شبیه‌سازی تنوع گونه‌ای حاشیه جاده در مناطق کوهستانی (که نمکپاشی انجام می‌شود) برای دستگاه‌های اجرایی قابل استفاده است، ولی برای تصمیم‌گیری قاطع‌تر، اعتبارسنجی و آنالیز حساسیت این مدل‌ها در سایر مناطق از افق‌های پیشنهادی تحقیقاتی آتی پژوهش حاضر به شمار می‌آید. با توجه به اثر معنادار فاصله از جاده نمکپاشی شده بر همه شاخص‌های تنوع طبق نتایج این پژوهش، پیشنهاد می‌شود در تحقیقات آتی به کمک ابزارهای کم‌هزینه از جمله تصاویر ماهواره‌ای تأثیر معضل نمکپاشی از جاده در همه مناطق کوهستانی کشور بر شاخص‌های تنوع و پوشش گیاهی بررسی شود که در این زمینه حتی برآورد خسارت معضل نمکپاشی از طریق ارزش‌گذاری زیست‌محیطی از پیشنهادهای آتی پژوهش حاضر محسوب می‌شود. به‌منظور کاهش آثار نمکپاشی و کم‌کردن شعاع تأثیر نمکپاشی بر مراتع اطراف پیشنهاد می‌شود دستگاه اجرایی اداره راه با احداث نهری به‌عنوان زهکش- در حاشیه جاده‌های پرشیب کوهستانی که نمکپاشی مرسوم شده است- و هدایت آن به مخزنی در پایین دست، نسبت به خروج زه‌آب‌های برفی نمکپاشی شده از منطقه اقدام

متري سبب شده است رابطه رگرسیونی اين شاخص‌ها با فاصله از جاده به صورت توانی حاصل شود. نتایج تغيير ترکيب گونه‌ای اکوسیستم طبیعی در تحقیق حاضر با یافته‌های ويور [۲۷] همسوی و مطابقت داشت. طبق یافته‌ها گونه غالب مراتع منطقه که درمنه کوهی نام دارد (به‌همراه سایر گونه‌های همراه مانند یال اسب و گون زرد) از فاصله ۵۰ متر از جاده حضور پیدا می‌کند و با بیشترشدن فاصله سهمشان در ترکيب گیاهی بيشتر می‌شود. از آنجا که درمنه به عنوان معرف خط مرز خاک شور از غيرشور معرفی می‌شود [۳۷]، بنابراین می‌توان چنین نتیجه گرفت که شوری خاک ناشی از نمکپاشی جاده در فاصله ۱۰۰ تا ۱۱۰ متر از جاده کمرنگ می‌شود که درمنه ترکيب زيادي را به خود اختصاص داده است. هرچند تجزيء شيمياي خاک از جمله شوري در فواصل مختلف از جاده نمکپاشی شده برای تصميم‌گيري قطعی تر پیشنهاد می‌شود. طبق یافته‌ها در بخش ترکيب گونه‌ای، چون گونه همراه ارزشمند و خوش‌خوارک مرتعی که چمن مرتعی نام دارد بهدلیل نرمش کمتر اکولوژيك، در فاصله ۹۰ متری از جاده نمکپاشی شده مشاهده می‌شود و از سوی دیگر به‌علت اينکه بيشترین حضورش در نوار ۱۳۰ تا ۱۵۰ متری از جاده است، بنابراین اين گونه نسبت به سایر گونه‌های بررسی شده آسیب‌پذیری بيشتری از نمکپاشی جاده داشته است و به عنوان حساس‌ترین گونه گیاهی منطقه به نمکپاشی جاده معرفی می‌شود.

طبق نتایج این تحقیق افزایش معنادار شاخص چيرگی و برگر و کاهش معنادار شاخص‌های سيمپسون، شانون، مارگاروف، منهينگ و فيشر در نوار ۴۰ تا ۵۰ متری از جاده، بيان‌كننده غالب‌بودن گونه‌های محدود با جمعیت زياد (بيشتر علف شور) است. وجود گونه‌های مختلف بی‌ارزش مرتعی (مانند کرقیچ، شیرین‌بیان و شیرسگ) در مقابل اين نوار (صفر تا ۴۰ متر) و گونه‌های بالارزش مرتعی (مانند درمنه کوهی، یال اسب، گون زرد و چمن مرتعی) بعد از اين نوار (۵۰ تا ۱۵۰ متر) سبب شده تا شاخص‌های سيمپسون، شانون، مارگاروف، منهينگ و فيشر روند افزایش معنادار و شاخص‌های چيرگی و برگر روند کاهشی معنادار نسبت به نوار ۴۰ تا ۵۰ متری داشته باشند. از آنجا که نمک‌های از نوع كلور حلالیت زيادي دارند، بنابراین در پژوهش حاضر بيشترین اثر منفي نمکپاشی جاده بر شاخص‌های تنوع

تا ضمن چاره‌اندیشی برای جایگزین کردن ماده‌ای دیگر به‌جای نمک به عنوان پایین‌آورنده نقطه انجماد در سطح جاده‌ها، آثار این ماده مخرب (نمک) بر مراتع به عنوان سرمایه ملی کاهش یابد.

منابع

- [1]. Soleymani Kermani MR. Mechanical re-texturing of road surface aggregates. PhD Thesis in the Department of Civil Engineering, Queen Mary and Westfield College, University of London. 1995;210p.
- [2]. Soleymani Kermani MR. The impact of winter salting the skid resistance of the road surface. Journal of transportation. 2008; 5(2): 187-193. (In Persian)
- [3]. Ranjbar A, Sadatnejad SJ. The use of chlorophyll fluorescence indices to identify environmental stresses (drought and salinity) in leaves of *Mutica Pistachio (Pistacia mutica L.)*. Iranian Journal of Ecohydrology. 2015; 2(3): 253-260. (In Persian)
- [4]. Emadian FA, Mirnia SK. Plant Ecophysiology. Mazandaran University Press. 2001. (In Persian)
- [5] Dordipour E, Ghadiri H, Hussein J. The influence of salinity and sodicity on soil erodibility, sediment transport and downstream water quality from three contrasting soils. J. Agric. Sci. Natur. Resour. 2007;14(4): 41-52. (In Persian)
- [6]. Bagheri R, Shafiei H, Fezoni L, Amiri I, Porsor K. Biomes of the Earth – Deserts. 1nd ed. Islamic Azad University of Baft Press; 2014.
- [7]. Amrhein C, Strong JE, Mosher PA. Effect of de-icing salts on metal and organic matter mobilization in roadside soils. Environ Sci Technol. 1993;26:703–9.
- [8]. Mavi MS, Marschner P. Drying and wetting in saline and saline-sodic soils effects on microbial activity, biomass and dissolved organic carbon. Plant and Soil. 2012; 355: 51-62.
- [9]. Mikutta R, Mikutta C, Kalbitz K, Scheel T, Kaiser K, Jahn R. Biodegradation of forest floor organic matter bound to minerals via different binding mechanisms. Geochimica Et Cosmochimica Acta. 2007; 71: 2569-2590.
- [10]. Backstrom M, Karlsson S, Backman L, Folkeson L, Lind B. Mobilisation of heavy metals by deicing salts in a roadside environment. Water Research. 2004;38: 720-732.

کنند چرا که هزینه این امر خیلی کمتر از خسارت‌های وارد شده از نمک‌پاشی بر مراتع اطراف است.

هرچند در تحقیق حاضر فقط گردایان‌های شاخص‌های تنوع و پوشش گیاهی ارزیابی شد، ولی تجزیه خصوصیات خاک از جمله هدایت الکتریکی و اسیدیته می‌تواند در تعیین رابطه خاک و گیاه از دیدگاه اکولوژیک کارساز باشد. بنابراین، مطالعه اثر نمک‌پاشی جاده بر خصوصیات خاک نیز از دیگر پیشنهادهای تحقیق حاضر به شمار می‌آید. از آنجا که سنگ نمک خردشده و پاشیده شده روی سطح جاده‌ها ممکن است فلزات سنگین مختلفی داشته باشد و این فلزات سنگین سبب آلودگی گیاهان اکوسیستم‌های مرتعی شود، بنابراین پیشنهاد می‌شود فلزات سنگین خاک اطراف جاده نمک‌پاشی شده در مطالعه‌ای جداگانه بررسی شود. هرچند گستره مکانی نمک‌پاشی فقط به مناطق کوهستانی محدود می‌شود، ولی آثار منفی آن از طریق حذف سهم آب ورودی به آبهای زیرزمینی به‌واسطه تولید رواناب (به‌دلیل کاهش نفوذپذیری خاک بر اثر قلیایی شدن خاک) و کاهش پوشش گیاهی تا مناطق دشتی نیز پیش می‌رود. بنابراین، مکان‌یابی مناطقی از کشور که به‌شدت عمل نمک‌پاشی در سطح جاده‌ها انجام می‌شود و ارائه راهکارهای اجرایی برای کاهش آثار سوء و منفی از جمله درنظرگرفتن زهکش‌های مناسب برای تخلیه رواناب سطح جاده‌ها و هدایت آنها به مخازن تعییه شده از پیشنهادهای تحقیق حاضر است. طبق یافته‌های این پژوهش نمک‌پاشی جاده، با تغییردادن شرایط اکولوژیک عرصه‌های مرتعی به نفع گونه‌های مهاجم (مانند کرقیچ، شیرین‌بیان و شیرسگ) و شورپسند (مانند علف شور)، سبب حذف گونه‌های مرغوب و بومی مرتعی شده است. بنابراین، با این افزایش چیرگی و غالب شدن (با گونه‌های شورپسند و مهاجم)، شاخص‌های غنا، تنوع گونه‌ای به‌طور معناداری کاهش یافته که این مهم به کاهش توان و آسیب‌پذیری زیاد اکوسیستم‌های مرتعی مجاور جاده نمک‌پاشی شده منجر خواهد شد. با توجه به اثر منفی معنادار نمک‌پاشی جاده بر پوشش گیاهی مراتع اطراف، ضمن توصیه انجام تحقیقاتی مشابه تحقیق حاضر در سایر مناطق برف‌گیر کشور، پیشنهاد می‌شود متولیان اکوسیستم‌های مرتعی که ادارات منابع طبیعی (به عنوان دستگاه اجرایی) محسوب می‌شوند با مکاتباتی ادارات اجرایی مربوط به راه و جاده‌ها را از آثار منفی نمک‌پاشی جاده‌های کوهستانی بر مراتع، مطلع و آگاه سازند.

- [11]. Roomani L, Jalilzadeh Yengejeh R. Study the Potential Uptake of Heavy Metals by Aquatic Plants in Dez River. Iranian Journal of Ecohydrology. 2016; 3(1): 133-140. (In Persian)
- [12]. Ebrahimi M, Ghasemi F, Pozesh Shirazi M. Phytoremediation potential of *Puccinellia distans* (Jacq.) Parl in Cd contaminated soil and method of leaching reduction into ground waters. Iranian Journal of Ecohydrology. 2015; 2(2): 201-210. (In Persian)
- [13]. Arzani H. Forage quality and daily requirement of grazing animal. 2nd ed. Tehran university press; 2008. (In Persian)
- [14]. Erfanian R, Arzani H. The effect of phenology and soil properties on forage quality of species *Trifolium pretense* and *Coronilla varia*. Pajouhesh va Sazandegi. 2003;16(1): 2-4. (In Persian)
- [15]. Nabati J, Kafi M, Nezami A, Rezvani Moghaddam P, Masoumi A, Zare Mehrjerdi M. Evaluation of quantitative and qualitative characteristic of forage *kochia* in different growth under salinity stress. EJCP. 2012; 5 (2): 111-128. (In Persian)
- [16]. Angassa A, Oba G. Effects of grazing pressure, age of enclosures and seasonality on bush cover dynamics and vegetation composition in southern Ethiopia. Journal of Arid Environments. 2010; 74; 111–120.
- [17]. Fattahi B, Ildoromi AR. Effect of Some Environmental Factors on Plant Species Diversity in the Mountainous Grasslands (Case Study: Hamedan-Iran). International Journal of Natural Resources and Marine Sciences. 2011; 1 (1): 45-52. (In Persian)
- [18]. Gholami P, Fakhimi Abarghouei E. Changes of species diversity and functional groups in relation to grazing in rangelands of Nodushan, Yazd province. Desert Ecosystem Engineering Journal. 2016; 5(11): 9-20. (In Persian)
- [19]. Rath KM, Rousk J. Salt effects on the soil microbial decomposer community and their role in organic carbon cycling: A review. Soil Biology & Biochemistry. 2015; 81: 108-123.
- [20]. Setia R, Smith P, Marschner P, Gottschalk P, Baldock J, Verma V. Simulation of salinity effects on past, present, and future soil organic carbon stocks. Environmental Science & Technology. 2012; 46:1624-1631.
- [21]. Burton M L, Samuelson LJ. Influence of urbanization on riparian forest diversity and structure in the Georgia Piedmont, US. Plant Ecology. 2008; 195: 99-115.
- [22]. Karraker NE, Ruthig GR. Effect of road deicing salt on the susceptibility of amphibian embryos to infection by water molds. Environmental Research. 2009; 109: 40–45.
- [23]. Rose D, Webber J. De-icing salt damage to trees. Pathology Advisory Note. Centre for Forestry and Climate Change. Forest Research. 2011; 11: 1-8.
- [24]. Senft AR. Species diversity pattern at ecotones. A thesis submitted to the faculty of the University of North Carolina at Chapel Hill in partial fulfillment of the requirements for the degree of Masters of Science in the Department of Biology; 2009.
- [25]. Jane P, Young A, Rallings P, Rutherford M, Booth A L. The Effect of NaCl and CMA on the Growth and Morphology of plant. Journal of Botany. 2012; 1-8.
- [26]. Neher DA, Asmussen D, Lovell ST, Roads in northern hardwood forests affect adjacent plant communities and soil chemistry in proportion to the maintained roadside area. Science of the Total Environment. 2013; 449: 320–327.
- [27]. Weaver, N. Influence of exurban neighborhoods on riparian vegetation and stream salamanders in the southern Appalachian mountains. Clemson University; 2015.
- [28]. Vali AA, Ghazavi GR. The relationship between plant density and soil salinity and texture in Korsiah saline area in Darab region. Desert. 2003; 8(2): 236-248. (In Persian)
- [29]. Zare Chahouki MA, Jafari M, Azarnivand H. Relationship between vegetation diversity and environmental factors in Poshtkouh rangelands of Yazd province. Pajouhesh & Sazandegi. 2008; 78:192-199. (In Persian)
- [30]. Zarei A, Zare Chahooki MA, Jafari M, Bagheri H, Alizadeh A. Effective edaphic factors on plant community distribution (case study: Koh Namak region of Qum province, Iran). Range land Journal. 2010; 4(3): 412-421. (In Persian)
- [31]. Rostampour M, Jafri M, Farzadmehr J, Tavili A, Zareh Chahooki MA. Investigation of relationships between plant biodiversity and environmental factors in the plant communities of Arid Ecosystems (Case study: Zirkouh of Qaen). Watershed Management Researches (Pajouhesh & Sazandegi). 2009; 83: 47-57. (In Persian)
- [32]. Tatian MR, Zabihi AR, Tamartash R, Shabani M. Determination of indicator species of some soil characteristic by ordination method in koh Namak of Qum province, Iran. Environment. 2011; 37(58): 21-28. (In Persian)

- [33]. Toranjzar H, Zahedi Gh, Jafari M, Zahedipoor H. Relationship between soil physico-chemical attributes and plant communities (Case Study: Mighan Desert in Arak). Iranian journal of Range and Desert Research. 2011; 18 (3): 384-394. (In Persian)
- [34]. Yari R, Azarnivand H, Zare Chahouki MA, Farzadmehr J. Relationship between species diversity and environmental factors in Sarchah Amari rangelands of Birjand. Iranian journal of Range and Desert Research. 2012; 19 (1): 95-107. (In Persian)
- [35]. Mohamadi S. The effect of geographical directions and distance from Playa salt layer on the composition and diversity of species (Case Study: Sirjan Playa). Desert Ecosystem Engineering Journal (DEEJ). 2016; 5(12): 123-135. (In Persian)
- [36]. Statistical Yearbook of Kerman Province, Management and Planning Organization, 2015.
- [37]. Tabatabaei SMF. Living Things. Enteshar cooperation. 2nd ed. 2006. (In Persian)